

A varázslatos madártoll

Egyszer volt, hol nem volt, a kerekerdő közepén volt egy kis házikó. Ott élt egy kislány, akit Katának hívtak. Kata nagyon szeretett ott lakni, annak ellenére, hogy nem dúskált minden földi jóban. Abban lelte örömét, hogy a kis konyhaablakból nézte a madarakat, ahogy felcsipegetik a kis magokat a földről. Az első téli reggelen, amikor az ablakhoz sietett, azt vette észre, hogy vastag hótakaró borított be mindent. A madarak azon a fagyos reggelen nem érkeztek meg. Nagyon elszomorodott, és a szüleihez rohant. Édesapja megkérdezte. Mi történt kislányom, miért búslakodsz? Kata elmesélte, hogy a kis madarak most nem jöttek meg. Az édesapja elmondta neki, hogy így nem is fognak, mert a vastag hótakaró miatt nem találnak élelmet! Akkor most mitévők legyünk? - kérdezte Kata. Addig gondolkodott, míg eszébe jutott, hogy egy madáretetőt kell készíteni, ahol meghúzzák magukat, és magokat is tud bele tenni. Az édesapja nekiállt elkészíteni. Egyszerűnek tűnt, de Katának nagyon tetszett. Felöltözött jó melegben, felvette a vastag kicsit kopott kabátját, piros sálját, és a kis piros sapkáját, kesztyűjét, és boldogan vitte ki a madaraknak. Ezután megtöltötte a kevéske megmaradt magokkal. Alig hogy megfordult már oda is sereglett a sok kis madár. Azonnal nekiláttak az eleségnek. Boldogan figyelte, ahogy csipegetik a magokat. De közben el is szomorodott, mert tudta, hogy már nincs sok élelmük, és így nem tudja sokáig etetni őket. Azt vette észre egyik szebb színben pompázott, mint a másik. Amint jól laktak a nagy csicsérgés közepette elröppentek. Egy ékes tollu kismadár viszont rárepült a vállára, majd valamit csiripelt. Katának úgy tűnt, mintha megköszönte volna az élelmet. Elmosolyodott a kislány, és elindult a házhoz. De valamit észrevett a hóban, az pedig nem volt más, mint egy szép színes toll, ami a madárból kihullott. Mi lehet ez? - csodálkozott Kata. Akkor meghallott egy hangot a levegőben. Nagyon kedves, és gondoskodó kislány vagy, megmentettél minket az éhenhalástól. Ez egy varázstoll, egy valamit kívánhatsz, ami szívből jön. Elgondolkodott, hogy ez tényleg igaz, vagy csak álmodik. Majd becsukta szemét, hogy kívánjon egyet. Azt kívánta, hogy ne nélkülözzenek az emberek, és az állatok sem az élelemben soha. Amint kinyitotta újra a szemét, láss csodát tele volt az etető eleséggel. Nagyon megörült neki, hogy ezentúl nem kell aggódni, hogy mikor ürül ki az madáretető. Így mindig hallhatja a madarak csicsérgését, amitől jókedvre derül. Berohant a házikóba, hogy elmesélje mi történt odakint. Amint betoppant a házba, látta, hogy jobbnál jobb falatoktól roskadozott az asztal. A kis szíve megtelt boldogsággal, hogy nem kell többet nélkülözni se a családjának, se a madaraknak. A szülei viszont csodálkozva nézték, hogy ez hogy lehetséges! Egyedül csak Kata tudta a titkot, hogy ez hogy történhetett. A titok nyitja nem más, minthogy csak a kedvesség, és a törődés hozhatja el az embereknek a csodát! Akivel jót teszel, az nem felejt soha, főleg ha szívből jön!

Jelige: Nyuszi